

Република Србија
виши суд у Београду
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-14/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
24.01.2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужилаштва за ратне злочине Душан Кнежевић,
- окривљени Ђирић Петар и
- бранилац окривљеног адвокат Џејић Александар.

Приступили су и сведоци Карапијлов, Вукашиновић и Дукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи

Наставља се главни претрес доказним поступком

ИСПИТАЊЕ СЕ СВЕДОК ВУКАШИНОВИЋ ЉУБИША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукашиновић Љубиша, је ли тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате, давали сте овде више пута исказе поводом ког догађаја се судимо, ради се о Овчари. Ви сте били сведок и раније и сад сте сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели то упозорење?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има текст заклетве. Да ли ту има пред Вама текст заклетве да прочитате. Ако постоји наглас прочитајте, па ћемо констатовати.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Само од, цео текст је л'! Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан одговарати само истину и да ништа од свега оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да узмемо, само да проверимо Ваше личне податке. Ви сте били последњи пут, сведочили поводом овог догађаја 02. фебруара 2012. године код истражног судије, давали сте свој исказ и дали сте личне податке. Отац је [REDACTED] је ли тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте [REDACTED]?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса [REDACTED], [REDACTED] и Ваша година рођења је [REDACTED], рођени сте [REDACTED] се зове село?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Испитаће се сведок Вукашиновић Љубиша, са личним подацима као на записнику код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете. Да ли сте у сродству и завади, нисте?

Несродан, није у завади, након што је положио заклетву прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што смо рекли више пута сте били пред овим судом, како код истражног судије тако и на главним претресима, давали сте своје исказе. Је ли остајете при Вашим исказима које сте до сада давали?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате неким исказима или укратко нам испричajте шта се то десило на Овчари, шта Ви знате у вези тог догађаја. Не морате сад нешто опширно, много да испричate, укратко нам само кажите шта се то десило. Можете онај догађај са оним војником који је уперио пушку у Вас и тако даље, ето то је онако што је интересантно, па ће Вас после, биће питања и тако даље. Изволите.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па ја ћу укратко да објасним ту читаву ситуацију. Значи, мој задатак је био да те издвојене из болнице превезем од болнице до касарне у Вуковару. Из те касарне је требало да се превезу у затвор у Сремској Митровици и ја сам то пошто је била велика група организовао у две туре. Једна тура је од три аутобуса превежена у касарну, ту сам обезбедио и вратио се по следећу туру и када сам дошао са другом туром у касарну тих три аутобуса које сам оставио није било, отишли су на Овчару. Онда сам ја са осталим упутио се право на Овчару. Када сам тамо стигао затеко сам метеж, једно хаотично стање, тако да је, јер су сви ти добровољци који су били горе ушли у тај хангар и било је малтретирања, туче од стране њих према тим да кажемо заробљеницима. Ја сам успео да, е ту сам, укратко да кажем, успео сам да уз помоћ Мирольуба Вујовића једног од комandanата тих, односно ТО Вуквар и лично као поједица успео сам да организујем да некако избацим те добровољце из тог хангара да би направио ред и да би успоставио мир. Било је напорно и било је сложено, али уз помоћ комandanта Мирольуба и уз моју упорност ја сам успео да их избацим и у том процесу гурања и надвикивања онда дошло је у једном моменту од једног тог добровољца да је уперио оружје у

мене мислећи да ме уплаши, вероватно да ја престанем са својом идејом да спречим малтретирање тих добровољаца, тих заробљеника. И ту је дошло до неколико речи, измена, онда сам му реко да он то не може да ради, он је мени рекао да ја њих штитим и да ми █████ штитимо те заробљенике и да ћемо да их пустимо. Ја сам рекао њему да нема право то да ради и да не може то да ради док сам ја овде и да нећу дозволити, а о пуштању нема говора, да ће им се судити по закону и он је био уперио оружје у мене, ја сам реко пуџај ако ти је стало до тога да они гледају како се ми убијамо ти пуџај. Међутим после тога је, он је отишао, односно Мирольуб је реаговао ту тако да није било неких екцесних ситуација и на крају смо успели да удаљимо све оне који не могу бити унутра и направили смо неки ред. То је укратко та читава ситуација, било је још пуно тих да кажемо гуркања, причања и убеђивања да се то не може радити и да напустимо хангар, али на крају је сваки појединац био избачен напоље тако да су заробљеници били спасени од малтретирања, односно од насиљног уласка и туче и премлађивања од стране добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле остајете на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам био ту негде до, то је било око 16:30 вероватно, не могу тачно, али ја мислим да око пола пет кад сам отишао са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко остаје?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ту су били војници из ове крагујевске бригаде, војници војне полиције који су иначе добили задатак да обезбеђују хангар. Ја сам поново њих вратио, јер они су били ту, али су били уплашени. То су били војници који нису укључени и ту, они су били добили ту зону да, али нису били искусни да могу да се супротставе таквим нападима и онда сам ја отишао у команду и обавестио қоманданта да је ситуација горе критична и да треба да се предузму мере да се сачувају људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, то је █████ јесте ли њега обавестили или?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Команданта гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: █████.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: █████, па то, то Вас питам. Добро, нећу више, тужилац поставља питања сад по реду, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање. У истрази сте говорили нешто око тога и данас сте поменули, али мислим да нисте до краја рекли, везано за тај Ваш разговор са Мирольубом Вујовићем око тих заробљеника у хангару, да ли је било између вас речи и шта сте Ви рекли њему и он Вама?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па ми смо разговарали да се, је л' пошто је он био утицајан, ту су његови људи, да се прекине са насиљем над заробљеницима. Ја сам говорио да то не може да ради и да то није у њиховој надлежности да морају заробљеници да буду, односно они су, тада су ти људи били заробљеници, ја сам рекао да „ви немате право да њих тучете ни да им судите, било на који начин“. Он је мени ту одговарао да немају намеру, да ето не може ни он да изађе на крај с њима, да л' ће да, да су ето они као револтирани зато што они прспознају тс међу њима који су убили њихову родбину и тако

даље. Ја сам рекао све је то у реду, али ми морамо да обезбедимо ове људе да би се судило тамо где треба и ја сам молио га и тражио да ми пружи помоћ с обзиром да је командант такве јединице да избацимо људе напоље, да направимо ред. У том смислу смо водили дијалог и разговор. После мог вишеминутног убеђивања ипак је пристао. У почетку није хтео да реагује него је онако ноншалантно, мирно посматрао и гледао како се, ја сам покушао сам, али нисам успео све да средим, и онда сам се обратио гледајући ту да ми помогне и он је касније успео да, односно пристао је да ми помогне и да решимо тај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Одбрана? Изволите брањиоче.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Пар кратких питања. Кад се дешава тај догађај ваше препирке са тим условно речено територијалцем, борцем или већ шта је, колико то траје, тај разговор?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је два, три минута.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Добро, за то време сте га претпостављам добро погледали, можете да га опишете, описивали сте га и раније?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па да, али прошло је пуно година, ја сам рекао да је он средњег раста, имао је браду, не знам. Мислим сад кад би, сад да погледам тог человека из тог времена можда би га препознао, међутим ипак су двадесет и нешто година је било, разлике је већ прошло 22 године, тешко је сетити се свих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је било да ли можете да га опишете. Рекли сте брада, средњи раст, је ли имао још неких карактеристика?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Био је овако округлог лица.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Mrшав, дебео?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ма онако, средње.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Рекосте мало пре да сте Ви били на Овчари до око 16:30 часова, ако сам Вас ја добро разумео?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: После тога Ви одлазите и ко све с Вама иде?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја одлазим у команду на командно место. Ја сам иначе по функцији био командант командног места С. Негославци.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Питам Вас због тога, чиме сте Ви дошли тачно, којим возилом?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: „Пухом”.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Сами или заједно с неким?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Имао сам возача, дошао сам „Пухом” са аутобусима нормално, после сам отишао кад су аутобуси отишли празни ја сам се вратио „Пухом” са возачем и дошао сам у команду и тамо сам обавестио комandanта о ситуацији на Овчари и тражио да се тамо пошаље обезбеђење и да се та ситуација обезбеди.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Је л' капетан [REDACTED] био са Вама?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: У том возилу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, не.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Ни једном?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није, уопште тај човек није био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питано и раније, али нема проблема, О.К.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Добро, зnam да је питано и раније него чисто записника ради, а и баш немамо претерано у предмету од онога што је било раније. Ништа, ја других питања немам, немам ни приговор на овај исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тирићу, је ли имате Ви неко питање? Само још пар питања. То кад је било то, кад је тај војник уперио пушку у Вас, је ли то било у хангару или је било?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у хангару је било?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, унутра у средини хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је било пре него што су вођени затвореници на Овчару или је било?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, не, то је значи они су кад сам ја дошао они су већ били унутра, зато што је прва група отишла без мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно ми је.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И онда кад сам ја дошао са другом групом нашао сам тамо хаотични стање и онда сам настојао да направим, ту је био и заменик команданта потпуковник [REDACTED] који је управо био тамо кад сам ја стигао. Ја сам њега шитao шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли са друга три аутобуса, је ли тако, на Овчару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли са та друга три аутобуса, да ли сте видели тамо неки шпалир који је формиран од тих аутобуса који су већ били до уласка у хангар, да ли је био формиран неки шпалир од бораца територијалне одбране?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није, њих је било пуно око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Около, није било шпалира?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Него сам ја касније кад сам дошао морао да направим шпалир да убацим моје да не би добили батине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро. Кад су ти људи, та друга група од 3 аутобуса, када су улазили у хангаре, је ли тада био шпалир?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад није?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Од њих не, него сам ја обезбедио, имао сам у сваком аутобусу по два војника, полицајца и онда сам ставио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спречили сте да.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па то је близу, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спречили сте да их.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да их спречим да не би, међутим они су већ били унутра, тако да нису атаковали на нас већ су били унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су тамо били у хангару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Они су тамо већ радили свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ радили свој посао. Добро, рекли сте да не можете да опишете тог човека, односно описали сте како сте га описали и не можете да га препознате.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Описао сам га у неком облику, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу да Вас питам више за то. Само ми кажите у том тренутку кад је уперио пушку у Вас да ли је, где је стајао тај војник у односу на Вујовића?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па био, он је био испред мене ја испред њега, Вујовић је био ту негде иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био значи између Вас и Вујовића негде?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на којој удаљености је био удаљен од Вас?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па ми смо били на једно пола метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему је био?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је био у униформи, знате каква је, шарена, свакаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Имали су добровољци који су касније скупљали, били су обучени на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао нешто на глави, капу неку, ознаку неку?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то кад сте рекли имао је браду, је ли то брадица од?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Брадица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пар дана или је?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, да, од неколко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од неколко дана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема више питања за сведока? Нема, ништа ја Вам се захваљујем Вукашиновићу. Нема више питања. Да ли имате неке трошкове за долазак у суд?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, хвала, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, захваљујем, можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења пријатно. Нека уђе Карапилов Борчо.

Сведок БОРЧО КАРАНФИЛОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Карапилов Борчо или Борче?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Борчо у личној карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ИСПИТАЊЕ СЕ СВЕДОК КАРАНФИЛОВ БОРЧО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца [REDACTED] је ли тако?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте [REDACTED] адреса је [REDACTED]
[REDACTED], место рођења [REDACTED], [REDACTED], рођени
сте [REDACTED]?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног? Погледајте га.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете, нисте ни у сродству ни у завади?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,

Са личним подацима као на записнику код истражног судије од 26.04.2012. године, несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновићемо, није био укључен микрофон, значи са личним подацима као на записнику код истражног судије од 26.04.2012. године, без измена, несродан, није у завади. Ви сте сведок у овом поступку и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу, да ли сте разумели ово?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дужни сте, не смете ништа прећутати, дужни сте да одговорите на све.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Само прочитајте текст заклетве, испред Вас је, па ћемо констатовати.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте позвани данас у суд. Ви сте били више пута саслушавани, односно испитивани као сведок. То је догађај Овчара. Били сте и у оном ранијем поступку, а и овде саслушавани као сведок 26.04.2012. године, па да ли остајете при тим исказима које сте давали раније и да ли има неких измена, да ли желите нешто да допуните?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Укратко нам испричајте шта знате о том догађају, не морате пошто је, исцрпно сте испитивани више пута тако да не знам шта би ново рекли, али ето укратко само чега се сећате, шта знате у вези тога, изволите.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Могу да кажем оно што ја зnam и што се тиче мене директно, односно мог учешћа и моје активности. Значи, отишао сам као припадник Службе безбедности гардијске бригаде са својом јединицом на подручје Вуковара. Мој задатак је све време боравка тамо био контраобавештајна заштита Негославаца. Након предаје, сад говорим мало, али чисто оно догађај, након предаје Митничког батаљона. У тим поподневним сатима присуствовао сам довожењу припадника Митничког батаљона на Овчари. Том приликом сам пренео наређење да се води рачуна о безбедности заробљених припадника Митничког батаљона, оно је већ познато, тражио сам да се постави онај канап између полиције односно припадника војске и заробљеника, да се ништа не деси, сутрадан сам присуствовао, био присутан одвожењу, укрцавању у аутобусе и одвожењу припадника батаљона са терена, односно са подручја Овчаре. Након тога сам, мислим дан или два, добио задатак да са инжињерцима односно са припадницима службе уђемо у склониште команданта [] побуњеника. Том приликом смо затекли бомбу једну у склоништу. Нисмо смели да ризикујемо, па смо тражили сутрадан да дођу специјалне јединице инжињеријске јединице да то демонтирају. Након тога смо сва средства, документацију коју смо нашли, која је била доста нагорела, јер је склониште било запаљено пребацили за Београд и отприлике неколико дана пре повратка јединице смо колега и ја дошли у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било кад?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не зnam датум, отприлике, не зnam датум, али сигурно једно пет, шест дана пре повратка јединице, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Вуковар, на пад Вуковара, односно ослобођења, како хоћете сад да назовете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ми смо по датумима отприлике се вратили дан ратије или па тај дан кад се спомиње догађај на Овчари, мислим дан раније смо се вратили отприлике или тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте се вратили у?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: За Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Београд значи.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да. Не зnam датум сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све што знате у вези са овим догађајем?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У кратким цртама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кратким цртама. Дађу реч тужиоцу, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам питања. Упознат са његовим исказима у досадашњем току поступка. Ја га нисам ни предложио да се саслушава на данашњем главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите онда, бранилац.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Да ли можете да опишете да ли је било неких, за све време вашег боравка на Овчари да ли је било неких неуобичајених ситуација између заробљеника и условно речено територијалаца, војника?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не. Значи, први дан кад су припадници Митничког батаљона доведени у хангар ту је била полиција, не знам из ког састава је била, крагујевачка вაљда, небитно, углавном нисам био присутан и није ми познато да је било ту неких проблема. Сутрадан није, јер је у раним јутарњим сатима након поделе доручка припадници укрцани у аутобусе и одвезени.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: И у односу на тај моменат кад су они, мислим то се односи на Митнички батаљон ако сам ја добро разумео.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Од тог тренутка кад се Ви враћате, кад одлазите?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да је било, нисам сигуран, мислим да је два дана после тога било.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Немам више питања, немам више питања.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да је два дана, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ђирићу, је ли имате Ви неко питање? Добро, ништа, ако нема више питања. Хајде чисто да Вас питам за један догађај. Ви сте се изјашњавали на ту околност, али ево још једном. Да ли се сећате, да ли сте били присутни када је један војник територијалац уперио пушку на мајора или већ шта је био у то време Вукашиновића?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не. Не да сам ја био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да сте били присутни?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам то хтео да Вас питам. То је рекао и мајор Вукашиновић, али добро. Ја Вам се захваљујем, можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро,

Питања више нема. Примедби на исказ сведока нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем, пријатно.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека је сведок Дукић Никола.

Сведок НИКОЛА ДУКИЋ

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Дукић Никола јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ИСПИТАЊЕ СЕ СВЕДОК ДУКИЋ НИКОЛА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво идемо Ваше личне податке Дукићу, пре него што Вас саслушамо. Отац је [REDACTED] је ли тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте [REDACTED]

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења је [REDACTED] годиште сте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад тренутно се налазите на [REDACTED]

[REDACTED] је ли тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И адреса само?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: [REDACTED] сад ми је породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У [REDACTED] тамо где сте пријављени. [REDACTED]

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику код истражног судије од 02.02.2012. године, с тиме што додаје да је пријављен на адреси у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сувишно да Вас питам да ли познајете окривљеног Ђирића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате се, добро, то сте изјавили код истражног судије. Ви се поводом истог догађаја налазите и на издржавању казне, и Ви и Ђирић.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не смете прећутати, то је једна ствар. Имате ту текст заклетве испред Вас, прочитајте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан горити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што је прописно упозорен, опоменут и након што је положио заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукићу, Ви сте више пута испитивани као сведок током овог поступка, односно претходног, оних ранијих суђења која су била и овде сте били поводом овог поступка који се води против окривљеног Ђирић Петра, били сте 02.02.2012. године пред истражним судијом давали сте свој исказ.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички ради се о истом догађају. Је ли остајете при тим исказима које сте давали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајте при свим исказима, добро. Укратко нам испричје шта знате у вези догађаја на Овчари и шта сте видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па то што сам знао то сам рекао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укратко.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видео сам шта се десило то стрељање и видео сам колико сам видео, колико сам дао изјаве и то је то, шта. Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је прва тура, је ли тако која је ишла?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рупу, је ли тако? То сте видели и после тога шта радите кад сте видели то, шта Ви радите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Враћам се горе испред, где је хангар био и то што сам рекао и тамо будем до краја и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја сте били у хангару, испред хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, тамо испред на онај плато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели како одлазе туре за?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, то сам дао у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте дали, добро. Ја значи само проверавамо. Да ли се. Хајде, нећу да узмем реч тужиоцу да поставља питања, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немам ја нека нарочита питања да поставим. Ја нисам ни предложио да се саслуша овај сведок на претресу, већ је то био предлог одбране, тако да ја за њега питања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте предлог из оптужнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из оптужнице да се прочита, а не да се саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслуша да, изволите онда, бранилац има питања сигурно.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Па више питање да ми објасни. Јесте се он раније из изјашњавао у другим предметима, није у овом, о конкретном понашању ██████████. У ствари судија, дозвољено је да се помињу имена, дозвољено је ја мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сведок.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сведок овде у овом поступку, то смо решили прошли пут.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Значи, [REDACTED] и [REDACTED]
значи шта знате о њиховом понашању на Овчари и на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја што сам знао то сам рекао, разумеш. [REDACTED]
сам видео шта је направио и то сам рекао, међутим како је тако је.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Како је тако је шта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта како, овде правда је мало недостижна.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Ја знам за правду него.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па реко сам, изјавио сам да сам видео [REDACTED]
како убија човека, разумеш, а.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: То се дешава где?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Испред хангара тамо, онај плато испред где је био.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: То, колико је био удаљен од Вас?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Метар, два, колико је био, не знам сад тачно.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Је л' нешто говорио тад, је л' викао, је л' псовао,
је л' певао, радовао се, како се понашао уопште?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта ја знам, давно је било како се понашао, али
убио је човека преда мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извео човека и убио?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Тог једног. А изјашњавали сте се и у погледу
радњи [REDACTED] на самом месту стрељања на рупи, је ли можете само
пар реченица да објасните шта је радио он?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта, учествовао је тамо доле, оно што сам
рекао, у стрељању.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Је ли неко оверавао, онако колоквијално речено,
људе који су били стрељани?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па не могу сада да се сетим господине. Ја сам баш
у деликатној ситуацији, мени су се, уништили су ми живот разумеш овде и шта
сад ја не могу све памтити, шта сам рекао пре четири, пет година. Ја сам [REDACTED]
[REDACTED] фамилија ми у расулу, сада доводе мене да причам о нечему.
Мислим, ја знам шта је било, само.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЛИЋ: Добро, нећу Вас ја даље питати. Немам више
питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђирићу, да ли имате Ви неко питање за сведока? Добро.
Дукићу, Ви рекли смо да знате Ђирић Петра, када сте га упознали први, значи од
када га знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Од, па крај рата, кад је не знам сад тачно, крајем
1991. нисам га познавао у рату, нисмо се упознали мислим били смо на другим
странама, мислим нисмо на истим релацијама били, не знам сад тачно датум
када, али крајем ја мислим 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто причали пошто сте били очевидац тих
догађаја на Овчари, да ли сте нешто причали на ту тему са Ђирићем после рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ви сте на главном претресу, ја мислим да је било
27.10.2004. године, нацртали неку скицу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите слободно. Ево погледајте. То је у фотокопији, то сте Ви нацртали када сте први пут били на претресу, да ли се сећате тога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Сећам се. То што сам доле видео тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То је то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када сам био присутан доле, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете при томе што сте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Ништа сада ћемо да.

Након што је сведоку предочена скица коју је нацртао на главном претресу дана 27.10.2004. године, а која се налази у списима предмета и облежена је на страни 145, и на питање да ли остаје при тој скици, сведок изјављује да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли код истражног судије последњи пут када сте били, то је значи скоро пре годину дана, каже питање је исто било да ли сте икада, дакле он Вама, него да ли сте Ви њему поменули нешто везано за Овчару, питање је било значи у односу на Ђирића, „да ли сте разговарали везано за Овчару“. Каже „вероватно јесам, па када се то открило вероватно у том времену се доста причало“, како је он реаговао на то када сте му то рекли, а Ви кажете „не могу да се сетим, па знало се мислим то како да вам кажем судија то је било“, а сад кажете нисте му ништа причали уопште на ту тему?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па шта, па нисмо причали шта се дешавало тамо, знало се шта се десило, а нисмо ишли у детаље, била је мала јавна тајна мислим шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате више питања за сведока ја Вам се захваљујем Дукићу, можете да идете.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења пријатно. Питања више нема? Примедби? Нема. Добро. То би било све за данас. Планирана су три сведока, брзо смо завршили.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи. Наредни се одређује за:

12. март 2013. године у 09:30 часова, судница број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поновим, значи 12. март 2013. године у 09:30 ова иста судница број 4.

На претрес позвати сведоке: Радак Сашу, Ђанковић Мирослава и Атанасијевић Ивана преко КПЗ Сремска Митровица привести.

Довршено у 10:15 часова.

Записничар

Председник већа-судија